

מסורת הש"ס

(א) ונעוץ עקר דיו א' גרם
דמדמית ליה פי' דמדמית
דדיו חתול כלומר עושה
נקודים על דיו בין העדים
למסמכתא עכ"ל, (ב) (לקמן
קטג, ג) רש"א, (ד) רש"א
מה"ד, (ה) רש"א מה"ד,

הגהות הב"ח

[illegible]

ואחר חלק בימים נפסק אל
מלך דעתך פן ולא אורין למאי
לכתוב אומיות דקות יותר
בין שיטה לשיטה ואם יכתוב
הן ואורין או דלמא ה
בר יצחק "מסתברא
דעתך הן ולא אורין
אוריה למאי חזיא אלא
מינה רבי שבתי אמר
שיטין שאמרו בכתב
ידי סופר מ"ט דכל ה
אזיל ומזיין וכמה וכל
אלעזר כגון לך לך
קסבר שני שיטין ואח
בר אמי משמיה דעו
מלמעלה וב"פ מלמ
שיטין ושלושה אורין
ברוך בן לוי בשיטה
אחת ושני אורין אחת
עדים לכתב אבל בין
מובא נמי כשר מאי
דלמא מזיין וכתב מא
בין עדים לאשרתא
דבעי וחתימי סהדי
בין עדים לשטר נמי
סהדי אטיומא הוא
לאשרתא נמי אמרי
דחתימי יבי דינא אטיו
דלמא גיז ליה לעילא
וכתב מאי דבעי ו
רב שטר הבא הוא ו

גמ פשוט פרק עשירי בבא בתרא

קסג.

עין משפט
גר מצודה

[illegible]

רבינו גרשום (המשך)

[illegible][illegible][illegible]

שהיה בשטר ומחתים איהו
ועוד שכתוב תחתיו אשרא

ומו אכל אי חתימי בסקוף פסול
 חזון (נטיין דף תי: וסס) לתלון דאמיר
 (י) ולכן נמצא בסקוף אחד מהם
 בתחלת קרוב או פסול אמרי לה
 (ז) אמרי לה שבר מתוך דאמיר
 דאחי לנחלופי בשאר שטרות
 תל (ט) ולא יאמרו בשום תנאי
 בין כיון שהפסולים חתומי לנחלה
 ולא אפילו לתלון דמכשיר בסקוף
 ! לנחלה (י) וא"כ (כא) בין
 לה בין בסקוף כשר וראשונים
 קרובי נחנאל לאו דוקא אלא
 וכן הוא אע"פ שפסול וא"כ
 אומאי כשר (ט) ולא אמר לנחלופי
 ש שטרות דעלמא דכהאס וי"ל
 מדרבנן דפסלי נחלה
 ש דעדי הגט אין חותמין אלא
 ופניו ואי חתום בתחלה קרוב
 פסול אמרי חזון חזון העדים
 אמרי שם קרובים לשם עדות
 ויטעו לנחום בתחלה אותם
 כשרים שהיו וחתומי קרובים
 לאכשורי קרובים אכל בסקוף
 יו' לשם עדים ואינן משום
 נחלם אכל בשאר שטרות שחותמין
 בשלם בפניו או אם נמצא פסול
 לה כשר דלא אחי לחתומי בעלמא
 לו שלם עדות חתומי אלא
 שנמצא החתימו ובשעה שחתמו
 הראשונים לא מלאו אחריים עד
 כן והקשה לו ר"י אן אומאי
 כשר כשנמצא בסקוף לא חתומי
 כל יד האי גוונא אין מקיימין
 שם שלמטה (ט) מכלל דבעלמא
 מקיימין אלא מדידים שנתמיה וא"כ
 אלו פסולין לבסוף במקום קיום
 יאמרו קרוב או פסול כשר
 כשר

בפתלה ולא בסוף מפני שקוים
אבל קשה מנגז קרה ונטיין
בין בסוף וי"ל דשאני התם דמכל
כאח דמפרטת התם אבל בפשוטים
נחזר פסול לבסוף:

ומיירי ביה וכן נזכר ביה שני שטיין
בסוף שהקד שטיין דקום
מפרטת לכבוד כתיבה דקה ואפילו
היה אחת בלא איריה למאי חזיא
היה אפילו למיירי הרחיק שטיין (ו)
שטיין למאי חזיא לטובא (ו)
מטיש חזיא חזונה דהא דלמא
הוא דמקטין הן ואירין דמו
חזיא למא חזא אחת ולכך אין
אירין יא למוד דרבה דלמדן
שטיין בלא אירין:

[illegible]

על המקום שהיה בו הניסוח ויכתוב כפלים ממנו
 רב שטר הבא שכתוב הוא ועדיו על המחק כש
 שר וחתומת עדים וגבי ביה שלא כדיון:

במתלה כשר דאמריין לכבוד
וואסין נראה לר"ת דאמר בהבוא
שנים משום עדים וכולם משום
קרוצו או פסול בלא אי חתמי
פס

פס
דש
חז
חז
פס
חז
דג
לג
א"י
בק
הה
זש
א"י
הש
חז
עד
א"י
(י)
זש
זש
שח
חז
לג
חז
כש
לק
מש
א"י
לש
הש

ולא אוירן א"ר נחמן
וואירן דאי סלקא
(6) שיטה אחת בלא
ש"מ הן ואוירן שמע
משמיה דרוקיה ישיני
ידי עדים ולא כתב
זוויף לא לגבי ספרא
ד (7) ר' יצחק בן
על גבי זה אלמא
ע"ה אוירין רב חייל
אמר יכנון למ"ד
אלמא קסבר שני
יכיו אבהו אמר כגון
חחת קא סבר שיטה
רב לא שנו אלא בין
עדים לאשרתא אפילו
גאון בין עדים לכתב
דבעי וחתימי סהדי
מי מזויף וכתב מאי
ידמטיט ליה א"ה
מטיט ליה "אמרי
דחתימי בין עדים
דינא אמיטא הוא
א לא חתימי וליחוש
ומחיק ליה לטויטא
חתימי סהדי ואמר
ידיו על המחק כשר
הניחא

והחור בו ר"ת ואין מכשיר כי
השטר בסוף מפסיק רבי יהוד
(פ. 33) שאנו מכשירין רבי חזקיה
תלמה מקמיין ולא כגי בקימור
שאנו מקיימין משלמט
שישיטה אחת צבא חייר. (ו. א.)
דקות הויא. רבי אבהו
השטר ועוד דלא חזיל לגבי
משאר השטר ועוד דלא חזיל לגבי
אזי צבי גימ ליה ויש מפרשים ש
אין יכול לכתוב בה כלום ואמאי
לשכר אבל לא צבי למישר ש
לכתוב בו שיטה אחת וימלא דל
לעיליין אין למדין הייט למסנא
ללכתוב שני שטיין דאחא ואורי
למדין אבל מקמי דמסיק סו
מדפסול הריחין

[illegible]

ומחזיק ליה לטיוטא שעל גבי אשרא וכתב מאי
נזופיה סהדי אחרינא על מה שכתוב בטיטא. וא
שקיימו ה

ליונה: **דרוך בן לוי**. שני אחיו
 יצחק דלוי וחד להטטה בשביל כ'
 יצחק דלסול אח"כ הרמיק בין
 שם לקום הקרקע אצרחת על שם
 שטר שכתב בו הגפכ דהייט
 שטר דמחיק ואולי בשטשטש
 אלא איקרוי של שטר: ומשני
 יצחק יוכל לכתוב בן שום יוצק אכל
 חלק בלא טימאט פסול הוא שלא
 י. ו. אלא איקרוי של שטר דאחרי'
 כתב שלם שכתב בשטר חתמו ולא
 בפנימי אטייט בדיו ומחוק כדי
 דינא טיטוטא. אין דרכן להחוס
 הוא הארץ ואח"כ למיחטא טיטוטא:
 לגמרי ומחיק ליה לטיטוטא וכתב
 מחק: דאמר בן שטר הכא הוא

החממו עדים על קף חלק או על
מחמת ידיו וגם העניין לא נמחק
והתמין בו (ו) וגבי אשכנז אש"ס
של המחק נמחק נמחק על אשכנז
ולא למחק הטיוטא ולויף עדים:
הנחל
איה היא דא"כ לתה לרף אור
נגד זה לך לך דלה תחיל לויף
ני אורין והוי יותר משני שטין ב
החלק משני מר שלח מחק מעי
כל השטר לגמרי וגם העדים
יש שטח אחת בין העדים לתח
לכר לרף לפרס טיטוס אנקודות
ולא המחק היינו כשעדי על הניר:
נחלי פסול וכ"מ אורכ בנייבו דר
למחק והאשכנז מקימן דסבר

אזיר אחד ובמשך כ' מלמטה אזיר אחד והבי מוויף ליה בכתב ידי כל אדם (א) דפסול: כגון ת' דשיטה ראשונה דהיינו אזיר אחד ומשך כ'

[illegible]

ועוררו על המחקר כשר. דמה לי אש
 קלף שחור הוילי ואנו מבירין
 אלא פעם אחת כמו מקום שהעדים
 חתום וכו' מבירין ולי עדים שלמעלה
 ושלמטה שמתקיימת עדותם והלכך י

א' איריין בין שיטה לשיטה ולא
 נגד זה אלא לרר לפרש שכן זה
 עשיתו בריות (ב:) שיטה אחת ו
 י"ט נקודות או שורות שני (ג:)
 א"כ בטרא א"כ שיטת
 מקימן ואם אין גילוי למעלה
 ההשקפה מקימת גילוי שיף
 יפלטין בגיטין (דף כא:) שטר הבא
 וסיל אלא בלא טיט דלי בגיטין
 ויחבוב הוא שטר ועדים

לך לך זה על גב זה. דאיכא במשך ל' מלמעלה
וד' אורין והואיל דאיכא הרווחה כולי האי מצו
סין: קא סבר ב' שיטין וג' אורין. משך ל' מלמעלה

[illegible]

רבינו גרשום

בכתיבה צריך הרוחה טפי: כ
נמי לאידך לך דהיינו כ' שיט
ל' מלמעלה וכ' למטה. בשני